

XXXIV Niedziela okresu zwykłego: Jezusa Chrystusa, Króla Wszechwiata (B)

Tekst Ewangelii (J 18,33-37): Wtedy powtórnie wszedł Piłat do pretorium, a przywoławszy Jezusa rzekł do Niego: «Czy Ty jesteś Królem żydowskim?» Jezus odpowiedział: «Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?» Piłat odparł: «Czy ja jestem żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Co uczyni?» Odpowiedział Jezus: «Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, sądzą moi słudzy siłą, abym nie został wydany żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd». Piłat zatem powiedział do Niego: «A więc jesteś królem?» Odpowiedział Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Každy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu».

«Jestem królem. (...) Každy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu»

Rev. D. Frederic RÀFOLS i Vidal

(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Jezus Chrystus objawia się nam jako Król Wszechwiata. Zawsze zwraca naszą uwagę, jak Biblia wypowiada imię “Król” odnośnie do Pana. «Pan króluje, obłóczy się w majestat», śpiewamy w Psalmie 93. «Tak, jestem królem» (J 18,37), usłyszeliśmy z ust samego Jezusa. «Bogobawiony Król, który przychodzi w imię Pańskie» (Łk 19,38), wołał lud, kiedy On wjeżdżał do Jerozolimy.

Oczywiście określenie “Król” w odniesieniu do Boga i Jezusa Chrystusa nie odwołuje się do monarchii w sensie politycznym, jaki znamy. Lecz o ile istnieje pewna korelacja między językiem ludowym i biblijnym w słowie “król”, kiedy matka piastująca niemowlę mówi do niego: —Jesteś królem tego domu, to co chce powiedzieć? Jest to coś bardzo prostego: dla niej to dziecko jest na pierwszym miejscu, i ono jest dla niej całym światem. Kiedy matka mówi o jakimś facecie,

Jeżeli jest królem rocka, to mówi, że nie ma nikogo porównywalnego do niego, tak samo jak mówi o królu koszykarzy. Wejdźcie do pokoju nastolatka i zobaczcie, jakich ma “królów”. Te popularne określenia pokazują, co mamy na myśli nazywając Boga naszym Królem i pomagają zrozumieć owo potwierdzenie w Jezusie Jego Królestwa: «Królestwo moje nie jest z tego świata» (J 18,36).

Dla chrześcijan Królem jest nasz Pan Jezus, to znaczy centrum, w którym skupia się najgłębszy sens naszego życia. Kiedy mówimy Ojciec nasz, aby przyszedł Jego Królestwo, wyrażamy swoje życzenie, aby wzrastała liczba ludzi, którzy w Bogu odnajdują źródło szczęścia i podejmują wysiłek, by podjąć drogę, którą nam wyznaczył, drogę bógostawieństwa. Prośmy z całego serca «gdziekolwiek jesteś Panie Jezu, tam będzie nasze życie i nasze Królestwo» (św. Ambroży).